854/10

Den 27. oktober 2010 blev i sag nr. 77.923:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over, at selskabet har anerkendt hans hustrus erstatningsansvar i anledning af et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Selskabet har henvist til, at klagerens hustru overtrådte sin ubetingede vigepligt, da uheldet skete, mens hun bakkede ud fra en parkeringsbås.

Klagerens hustru anmeldte telefonisk den 8/9 2009 færdselsuheldet til selskabet. Af selskabets notat vedrørende anmeldelsen fremgår bl.a.:

> "VORES KUNDES ANMELDELSE:
> Ft bakker ud og ser at mp kommer rundt om hjørnet 6 meter fra ft. Ft klodser bremser og holder bum stille hvorved at mp rammer træk. Fst. oplyser, at modp. er en ældre mand. Han dytter inden han påkører hende. Lidt underligt at han ikke træder på bremsen i stedet for at sætte hånden på hornet."

I brev af 19/1 2010 til selskabet har klageren bl.a. anført:

> "Hermed vil jeg gerne sende en klage til seriøs behandling hos jer.
>
> Jeg fik et brev d. 25. januar 2010 med krav om at betale 4572,00 kr. i selvrisiko for skaden. Jeg mener ikke jeg skal betale det, da jeg mener at skylden/ansvaret er forkert placeret.
>
> September 2009 bliver min kone påkørt af en ældre mand, på parkeringspladsen ved …

Hun har lige forladt parkeringsbåsen og bevæger sig fremad i kørselsretningen, da hun hører et horn, som får hende til at standse. Det er den ældre mand, som tuder i hornet, hvorefter han forsætter uden at bremse ind i bagenden af hendes bil.

Af samtale med den ældre mand, efter sammenstødet fremgår det at han, påtog sig ansvaret for skaden, da han lige havde været hos lægen ifm. en kommende hofteoperation, hvorved han også havde smerte i benet, som vanskeliggjorde at træde på bremsen.

Min kone ringer ind og anmelder skaden telefonisk. Ud fra denne samtale og sammenlagt med at der ingen skade var sket på hendes bil, tog hun fra gode vare at hun ikke ville høre med i denne sag.

Derfor står hun/vi meget uforstående overfor det brev som vi modtog den 25. januar, hvor der står at vi har det fulde ansvar for skaden.

Jeg/vi mener ikke skylden/ansvaret ligger hos os af følgende grunde:

Den ældre mand tager ansvaret ved skadestidspunktet ud fra helbredsmæssige årsager Den ældre mand kan tude i hornet men ikke bruge bremsen.
Min kone havde forladt parkeringsbåsen og var fremadkørende.
Den ældre mand påkører min kone bagfra. - kan ikke holde afstand og tuder derfor i hornet, hvilket får min kone til at standse.
Den ældre mand havde rigelig muligheder pladsmæssig for at undvige sammenstødet.

Vi føler også at vi i denne sag ikke har fået en særlig god behandling fra Alkas side.
Det ligner en skrivbordsafgørelse. Alka har ikke ville undersøge de forelagt oplysninger men holder sig til en hurtig afgørelse, hvor de henholder sig til for os at se løgnagtige oplysninger fra modpartens side.

Alka kunne i denne sag godt have undersøgt om den ældre mand havde helbredsmæssige problemer så han mulig ikke var i stand til at føre et køretøj i forsvarligt.

Ved det at modparten tuder i hornet - Det får min kone til ar at standse. Hvis det ikke var sket, havde hun ikke standset, så var påkørslen måske ikke sket. Dvs. Modpart skaber tilfældet og påkøre en bil som holder stille. Hvor står det at man har påkørsel ret, så den som holder stille får skylden.

Udfra ovenstående punkter forventer jeg/vi en seriøs behandling af dette klagebrev."

Selskabet har i brev af 9/4 2010 til nævnet redegjort nærmere for sagens forløb og sin stillingtagen her til. Af brevet fremgår bl.a.:

"Klager anmeldte skaden telefonisk den 8. september 2009. Klager forklarede, at han bakkede ud og så modparten komme rundt om hjørnet ca. 6 meter fra klager. Klager "klodsede" bremsen og holdt 'bum-stille', men modparten ramte klagers trækkrog.

Alka Forsikring forklarede, at selskabet ville forsøge at rette krav mod modpartens forsikring, men at det grundet det faktum, at klager var i færd med en bakkemanøvre nok ville ende med, at kager blev pålagt fuld skyld for uheldet.

Den 10. september 2009 kontaktede klager igen selskabet og oplyste, at der ikke var 6 meter fra hjørnet til klagers position, men 15 meter.

Alka Forsikring modtog den 26. oktober 2009 regresmeddelelse fra modpartens selskab, hvori selskabet påstod fuld skyld til klager i henhold til vigepligtsreglerne om udkørsel fra parkering.

Alka Forsikring kontaktede klager for at høre dennes bemærkninger. Klager fastholdt at være bakket, men at hun holdt stille i påkørselsøjeblikket.

Den 19. januar 2010 modtog Alka Forsikring udskrift af modpartens forklaring i forbindelse med anmeldelsen. Modparten have forklaret, at klager var bakket ud fra en p-bås og havde ramt modparten. Selskabet meddelte ved brev af samme dato klager, at klager ifølge både modparten og hans egen beskrivelse af uheldet bar ansvaret for dette, og således ville blive opkrævet selvrisiko og miste bonus. Selskabet sendte samtidig et såkaldt konsekvensbrev (bonusberegning) til klager. Kopier vedlagt.

Klager kontaktede igen selskabet telefonisk og oplyste, at han ikke kunne acceptere at få skylden for uheldet, da modparten var 82 år og skulle have ny hofte og derfor ikke kunne træde på bremsen.

Den 29. januar 2010 kontaktede klager igen selskabet og gentog, at han ikke kunne acceptere at få den fulde skyld for uheldet, da modparten havde holdt ulovligt parkeret før han kørte rundt om hjørnet.

Alka Forsikring oplyste i den forbindelse, at det ikke var relevant for sagen hvorledes modparten var parkeret før uheldet skete og uddybede, hvorfor klager havde fået pålagt ansvaret for uheldet.

Alka Forsikring modtog den 8. februar 2010 skriftlig klage i sagen. Klager forklarede nu, at klager kørte frem efter at have bakket ud fra p-båsen og hørte et horn, hvorfor hun standsede og derefter kørte modparten op i bagende af bilen.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 8. februar 2010, at den trufne afgørelse måtte fastholdes, da den første forklaring om skadens opståen - som klager trods flere telefonsamtaler med selskabet ikke tidligere har haft ændringer til - måtte lægges til grund for sagens behandling.

Klagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Det fremgår af Færdselslovens § 103 stk. 2, at for så vidt angår tingskade forvoldt ved sammenstød mellem to motorkøretøjer sker der en fordeling af ansvaret under hensyntagen til de begåede fejl.

Til sagens vurdering foreligger klagers forklaring og modpartens forklaring. Der er ikke uvildige vidner til uheldet.

Klager foretog - ifølge sin egen forklaring - en bakkemanøvre. 'han bakkede ud og så modparten komme rundt om hjørnet ca. 6 meter fra klager. Klager 'klodsede' bremsen og holdt 'bum-stille', men modparten ramte klagers trækkrog'.

Modparten har forklaret, at klager var bakket ud fra en p-bås og havde ramt modparten.

Ifølge praksis er ansvars- og fordelingsreglen ved en bakkemanøvre, at den der bakker pålægges den fulde skyld for uheldet.

Klagers senere ændring af sin forklaring kan ifølge praksis ikke lægges til grund for en revurdering af sagen.

Derudover foreligger en taksatorrapport, hvor skadens omfang og placering er beskrevet. Modparten har fået skade på bilens forreste højre side. Skadens art og omfang er således foreneligt med modpartens beskrivelse af hændelsen (og også klagers første beskrivelse af hændelsen).

Klager har forklaret, at der var ca. 15 meter fra hjørnet (hvorfra modparten kom) og til den p-bås klager bakkede ud fra. Såfremt modparten havde påkørt klager bagfra (uanset om klager holdt stille eller bilen var i fremdrift) ville skaden på modpartens bil med overvejende sandsynlighed ikke være lokaliseret på bilens forreste højre side.

Den konstaterede skade på modpartens bil er ikke forenelig med en påkørsel bagfra, men støtter derimod både modpartens forklaring og klagers egen første forklaring.

Da det efter de foreliggende oplysninger således må lægges til grund, at skaden er sket som følge af at klager bakkede ud fra en p-bås og derved ramte/blev påkørt af modparten, må vi fastholde vores stillingtagen til sagen, hvorefter klager må betale forsikringens selvrisiko i forbindelse med udbedringen af skaden på modpartens bil samt tåle at forsikringen bonusbelastes i henhold til de gældende betingelser."

Nævnet har gennemset de forelagte fotos af ulykkesstedet.

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at selskabet findes berettiget til at lægge den beskrivelse af hændelsesforløbet, som klageren har givet i sin telefoniske skadeanmeldelse af 8/9 2009, til grund for sin sagsbehandling.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at klagerens hustru ved sin bakkemanøvre overtrådte sin ubetingede vigepligt. Nævnet finder herefter ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse af sagen, da denne findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete færdselssituation.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson